

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518202026
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2518202026.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. K., narodený X.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, soc. vecí a rodiny Piešťany, so sídlom Krajinská 5053/13, Piešťany, dieťa rodičov: matka U. K., narodená XX.X.XXXX, bytom J. XXX, P., zastúpená: Advokátska kancelária LYSO & PARTNERS spol. s.r.o., so sídlom Nám. sv. Michala 30/27, Hlohovec, otec A. K., narodený XX.X.XXXX, bytom A. XX/XX, P., zastúpený: Mgr. Viera Laczová, advokátka, so sídlom Dolné bašty 2, Trnava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/134/2018-238 zo dňa 13.10.2020 vo výroku o osobnej starostlivosti, o výživnom a o styku, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. na čas po rozvode **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie manželstvo účastníkov konania manželov U. K., rod. priezvisko Z., nar. XX.XX.XXXX a A. K., nar. XX.XX.XXXX, ktoré bolo uzatvorené dňa 04.11.2000 v Chtelnici, zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu Chtelnica vo zväzku IV., roč. 2000, na str. 64, pod por. č. 19 rozviedol, maloletého T. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať mal. T. a spravovať jeho majetok, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. T. výživným vo výške 130 eur mesačne, vždy do 15. toho dňa v mesiaci vopred do rúk matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, mal. A. sa na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti otca s tým, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať mal. A. a spravovať jeho majetok, matke uložil povinnosť prispievať na výživu mal. A. výživným vo výške 60 eur mesačne vždy do 15. toho dňa v mesiaci vopred do rúk otca s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, upravil styk matky s maloletým A. každý párný týždeň od piatku 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., tiež každú nepárnu stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod. s tým, že matka je oprávnená si maloletého prevziať v čase určenom pre začiatok styku v mieste jeho bydliska a na rovnakom mieste po skončení styku je povinná maloletého otcovi odovzdať, otcovi uložil povinnosť mal. A. na stretnutie s matkou riadne pripraviť a v určenom čase ho matke odovzdať, ďalej rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, otcovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 106,10 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, matke uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 106,10 eur do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Vecne argumentoval súd prvej inštancie vo vzťahu k úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. tým, že Znaleckým posudkom č. 10/2020 znalca Mgr. Karola Zabáka zo dňa 4.4.2019

mal súd prvej inštancie za preukázané, že pre výchovu maloletého by bola ideálna striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov, ktorých vzájomný postoj by však mal byť úctivý, korektný a spolupracujúci, čo sa v súčasnosti nedeje, nevyhnutný zrejme bude poradenský proces pre rodičov ako predpoklad výchovy dieťaťa a postupné prejednanie do striedavej starostlivosti podľa výsledkov poradenského procesu, pričom z hľadiska psychologického hodnotenia osobností rodičov má matka mierne lepšie osobnostné predpoklady pre výchovu dieťaťa. Tiež mal súd prvej inštancie za preukázané, že po poradenskom procese rodičov, prípadnej mediácii, by maloletý A. mal byť zverený do striedavej starostlivosti, nevyhnutná je však ochota otca k spolupráci, je potrebné usilovať sa o striedavú starostlivosť s týždňovou frekvenciou výmeny. Tu súd prvej inštancie poukázal na závery správ kolízneho opatrovníka, ako aj správ z poradenského procesu zo dňa 4.10.2019, 24.1.2020, 16.7.2020, 8.10.2020, že v období od septembra 2019 do októbra 2020 prebiehalo psychologické poradenstvo za účelom obnovy vzťahu maloletého s matkou. Napriek viac ako rok trvajúcejmu poradenstvu a skutočnostiam vyplývajúcim zo znaleckého posudku, maloletý naďalej preberá bez kritiky negatívne názory otca na matku, keďže nemá priamy zážitok ohrozenia či traumatizácie zo strany matky, aktuálne aj vyjadruje odmietavý postoj voči matke, negatívne city voči nej, naďalej u neho pretrváva odpor zostať u matky na celý víkend, čo mal súd prvej inštancie za preukázané správou kolízneho opatrovníka zo dňa 30.7.2020 a správou CDR zo dňa 8.10.2020. Na základe uvedeného preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, keď aj znalec odporučil prejsť postupne do striedavej starostlivosti podľa výsledkov poradenského procesu, ktorý však u maloletého nebol úspešný, čo je v zmysle vykonaného znaleckého dokazovania prekážkou pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Maloletý veľmi dôrazne a dlhodobo odmieta prostredie matky, a preto vzhľadom na jeho psychický stav je v jeho najlepšom záujme, aby zatiaľ zostal v prostredí, v ktorom sa cíti dobre a v ktorom doteraz vyrastal, pričom znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že maloletý nie je priamo vo vzťahu k matke indoktrinovaný otcom. Preto súd prvej inštancie vyhovel návrhu otca a maloletého A. v súlade so stanoviskom kolízneho opatrovníka zveril do osobnej starostlivosti otca. V časti zastupovania a spravovania majetku maloletého súd prvej inštancie rozhodol tak, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloletého a spravovať ich majetok, keďže ani jednému z rodičov nebolo zasiahnuté do výkonu ich rodičovských práv, pričom súd prvej inštancie ani u jedného z rodičov nezistil skutočnosť, pre ktorú by iba jeden z rodičov mal maloletého zastupovať, či spravovať jeho majetok. Súd prvej inštancie maloletého zveril do osobnej starostlivosti otca, na základe čoho potom matke určil platenie výživného vo výške 60 eur mesačne, keďže preukázateľne matka v danej dobe už spoločne s otcom nezabezpečovala starostlivosť o maloletého, zároveň súd zohľadnil aj jej vyživovaciu povinnosť k maloletemu T.. Súd prvej inštancie pri určení výživného vychádzal zo zistení, že maloletý bol v školskom roku 2019/2020 žiakom 3. triedy základnej školy, zdravotné problémy vážneho charakteru nemá žiadne. Súd prvej inštancie prihliadol čistý mesačný príjem u otca vo výške 1.202 eur a u matky vo výške 664 eur. Zo znaleckého posudku znalca Mgr. Zabáka mal súd prvej inštancie za preukázané, že v prípade zverenia maloletého otcovi, je nutné vymedziť stretnutie s matkou na maximálnu možnosť styku, každý druhý víkend a v ďalšom týždni aspoň jeden deň bez prespatia. Súd prvej inštancie s prihliadnutím na závery znaleckého dokazovania, ako aj výsledky poradenského procesu a stanovisko kolízneho opatrovníka upravil styk matky s maloleťom berúc pritom zreteľ na právo maloletého na udržiavanie pravidelného osobného styku s matkou, s ktorou nežije v spoločnej domácnosti, zohľadňujúc tiež vek maloletého, ako i objektívny záujem maloletého o znovuoobnovenie a rozvíjanie vzťahu medzi ním a matkou, ako aj udržiavanie vzťahu s jeho staršími súrodencami J. a T..

3. Súd prvej inštancie žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, keďže nezistil žiadne dôvody pre iné rozhodnutie o náhrade trov konania.

4. Súd prvej inštancie uložil obom rodičom povinnosť nahradiť štátu trovy konania každý vo výške 106,10 eur, celkom 212,60 eur, ktorú sumu súd prvej inštancie vyplatil znalcovi zo štátnych rozpočtových prostriedkov. Je teda na mieste a v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti, aby sa obaja rodičia podieľali na vzniknutých trovách konania rovným dielom.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie označenom v záhlaví vo výrokoch o osobnej starostlivosti o maloletého A., o výživnom a o styku podala odvolanie matka z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku a podľa ust. § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. V odvolaní uviedla, že rozsudok považuje za nesprávny z dôvodu, že súd prvej inštancie zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca napriek tomu, že v zmysle záverov Znaleckého posudku č. 10/2020 súdneho znalca Mgr. Karola Zabáka zo dňa 4.4.2020 je zrejme, že znalec považoval za najvhodnejšie zverenie

maloletého do striedavej starostlivosti oboch rodičov. V nadväznosti na závery znaleckého posudku má matka za to, že nielen zo znaleckého posudku, ale aj z ostatného dokazovania vyplynula úplná nevhodnosť zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otca. Táto nevhodnosť vyplynula aj z jeho doterajšieho správania vo vzťahu k umožneniu styku matky s maloletým, keď otec prinajmenej nevedol maloletého k udržiavaniu rovnocenného vzťahu s matkou. Maloletý bol a je schopný vyjadriť samostatne svoj názor. Pokiaľ súd prvej inštancie po zhodnotení výsledkov znaleckého dokazovania mal za to, že záver znalca o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov nie je správny, mal sám a bezprostredne zistiť názor maloletého bez prítomnosti iných osôb. Súd prvej inštancie mal zistiť názor maloletého jeho výsluchom bez akéhokoľvek sprostredkovania tohto názoru inými osobami. Matka nesúhlasí s tým, že neboli splnené podmienky pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov s poukazom na výsledky poradenského procesu, ktorý u maloletého nemal byť úspešný, čo podľa súdu prvej inštancie v zmysle vykonaného znaleckého dokazovania bolo prekážkou pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, keďže zo znaleckého posudku nevyplývalo, že je pozitívny výsledok poradenského procesu akousi nevyhnutnou podmienkou zverenia do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Otec nesúhlasil so striedavou starostlivosťou bez toho, že by predložil súdu dôkazy, ktoré by potvrdili škodlivosť striedavej výchovy na dieťa. Matka navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch týkajúcich sa maloletého tak, že maloletého zverí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že maloleté dieťa bude v páry týždeň s matkou a nepáry týždeň s otcom opakovane, že maloletý bude mať trvalé bydlisko na adrese P., A. XX/XX, že odovzdávanie dieťaťa sa bude konať vždy na adrese: P., A. XX/XX vždy v pondelok o 16.00 hod., rodič, ktorému končí styk s dieťaťom, je povinný maloleté dieťa riadne pripraviť a odovzdať ho druhému rodičovi. Matka tiež navrhla, aby odvolací súd rozhodol, že vyživovacia povinnosť sa neurčuje.

6. Otec a kolízny opatrovník odvolanie nepodali.

7. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení uviedol, že striedavá osobná starostlivosť by nebola v najlepšom záujme maloletého, maloletý matku odmieta a preto navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

8. K odvolaniu matky sa vyjadril otec. Vo vyjadrení uviedol, že zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že maloletý má u otca vytvorené vhodné podmienky a k samotnému zvereniu maloletého uviedol, že nie je možné sa bez odborného posúdenia psychológa jednoznačne vyjadriť, ktorému z rodičov by malo byť dieťa zverené do starostlivosti. Na základe tohto vyjadrenia vykonal súd v tomto konaní dokazovanie prizvaním znalca a tento sa jednoznačne vyjadril, že je pre maloletého potrebná náprava vzájomného vzťahu medzi rodičmi a pre výchovu maloletého by bola ideálna striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov, ich vzájomný postoj by však mal byť úctivý, korektný a spolupracujúci, čo sa v súčasnosti nedeje a platí to aj po právoplatnosti predmetného rozhodnutia súdu, nakoľko ani po tomto rozhodnutí nedošlo k zlepšeniu komunikácie medzi matkou maloletého a otcom a maloletý naďalej odmieta upravený styk s matkou. Matka má možnosť pri každom uskutočnenom styku vplývať na maloletého, získať si jeho priazeň a hlavne maloletého presvedčiť, že aj ona má skutočný záujem o neho, avšak zatiaľ sa jej to žiadnym spôsobom nedarí, keď maloletý predčasne uteká a vracia sa otcovi. Matka nevyužíva ani ponúknutý priestor na styk s maloletým. Je dôležité uviesť vyslovený názor odvolacieho súdu v konaní o návrhu matky nariadením neodkladného opatrenia otcovi určiť povinnosť odovzdať maloletého do starostlivosti matky, keď v rozhodnutí zo dňa 30.01.2019 sp. zn. 23CoP/8/2019 odvolací súd uviedol, že maloletý sa pred kolíznym opatrovníkom vyjadril, že by chcel zostať u otca, jeho názor treba rešpektovať, nakoľko je v najlepšom záujme dieťaťa, aby zostal v prostredí, v ktorom sa cíti dobre a v ktorom doteraz vyrastal. Matka si maloletého nevie získať ani v čase, keď je s ním sama a tak nie je možné obviňovať otca za to, že styk sa neuskutočňuje podľa predstáv matky, ktorá do dnešného dňa nepreukázala, že má skutočný záujem o maloletého a tak žiadnym spôsobom nepreukázala, že striedavá starostlivosť by bola v najlepšom záujme maloletého. Otec navrhol aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a v záujme maloletého.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného

mimosporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zverení maloletého A. do osobnej starostlivosti otca, o výživnom a o styku a v závislom výroku o zastupovaní a správe majetku maloletého A. (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o rozvode manželstva rodičov a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom pochádzajúcim z ich manželstva na čas po rozvode. Už právoplatnými výrokmi rozsudku súdu prvej inštancie (§ 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku) súd prvej inštancie manželstvo rodičov rozviedol a upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému T. K., narodenému XX.XX.XXXX. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zverení maloletého A. do osobnej starostlivosti otca, o výživnom a o úprave styku matky s maloletým A. a v závislom výroku o zastupovaní a správe majetku maloletého A., teda vo výrokoch o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. na čas po rozvode. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody matky predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. na čas po rozvode rodičov spôsobom určeným súdom prvej inštancie.

11. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkový záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. na čas po rozvode rodičov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutých výrokoch, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. na čas po rozvode odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

12. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku napadnutého vo výrokoch o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca, o určení výživného, o úprave styku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, rozsudok vo všetkých napadnutých výrokoch riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie.

13. Podľa § 24 ods. 1 Zákon o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

14. Podľa § 24 ods. 4 Zákon o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na

výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

15. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa (ods. 1). Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (ods. 2).

16. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. Ak rodičia žijú v manželstve, predpokladá sa, že svoje deti vychovávajú v zásade na základe vzájomnej dohody a v záujme maloletých detí. Zákon o rodine úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rieši v určitých špecifických situáciách osobitne tak, ako to predpokladá Čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zákon o rodine preferuje dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností (§ 24 ods. 2, § 25 ods. 1, § 35 a § 36). Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv a povinností, rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa. V konaniach, kde sa rozhoduje o výkone rodičovských práv a povinností, konať v záujme dieťaťa znamená brať do úvahy najmä napĺňanie jeho potrieb, istoty, spokojnosti, bezpečia, vyplývajúce z citových väzieb a vzťahu dieťaťa k obom rodičom.

17. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade zdôrazniť, že pri rozhodovaní o zabezpečovaní starostlivosti maloletému dieťaťu je súd povinný rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove má svoj význam a pokiaľ jeden z rodičov nie je schopný zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove dieťaťa, potom možno dôvodne pochybovať o výchovnej spôsobilosti tohto rodiča. Do práva rodiča výchovne pôsobiť na dieťa možno obmedzujúco zasiahnuť len vtedy, ak na to existujú dôvody, ktoré by mohli viesť k pozastaveniu, obmedzeniu alebo pozbaveniu výkonu rodičovských práv. Spôsobilosť rodičov dieťa vychovávať nie je daná len ich hmotnými podmienkami, ale aj ich prístupom k právam druhého rodiča a k právu dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prioritný záujem dieťaťa, ktorý však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia.

18. Vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie bolo preukázané, že je v najlepšom záujme maloletého a súčasne najoptimálnejším riešením zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca. Matka navrhovala zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, otec navrhoval zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Obaja rodičia sú spôsobilí vychovávať maloletého a majú vytvorené vhodné podmienky na zabezpečovanie osobnej starostlivosti o maloletého, obaja rodičia majú k maloletému pozitívny vzťah. Maloletý je v osobnej starostlivosti otca od júna 2018, k otcovi je veľmi pripútaný, s otcom zdieľa svoje city, myšlienky a zážitky. Maloletý matku odmieta, ignoruje ju, ich vzájomná väzba je narušená konfliktným vzťahom rodičov. Podľa záverov znaleckého dokazovania by mal byť maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov po poradenskom procese oboch rodičov, resp. je potrebné usilovať sa o striedavú starostlivosť, a v prípade zverenia jednému z rodičov v prípade neúspechu poradenského procesu vymedziť stretnutie s druhým rodičom na maximálnu možnosť styku. Z psychologických konzultácií realizovaných Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany počas konania na súde prvej inštancie vyplynulo, že maloletý preferuje výchovné prostredie otca, avšak pre zdravý psychický, sociálny a emocionálny vývin maloletého je nevyhnutné podporovať stretávanie maloletého s matkou a súrodencami na pravidelnej báze a postupne stretnutia predlžovať. Z pohovoru kolízneho opatrovníka s maloletým (bez prítomnosti rodičov) vyplynul pretrvávajúci odmietavý postoj maloletého k matke. V zmysle záverov psychodiagnostického vyšetrenia rodičov a maloletého znalec navrhoval striedavú osobnú starostlivosť o maloletého po absolvovaní poradenského procesu rodičov a v prípade neúspechu poradenského procesu zverenie jednému z rodičov s vymedzeným stretávaním s druhým rodičom. Vzhľadom na uvedené je odvolací súd rovnakého názoru ako súd prvej inštancie, že striedavá osobná starostlivosť o maloletého nie je vhodným riešením vzhľadom na aktuálnu situáciu v rodine. Správy z poradenského procesu nesvedčia v prospech striedavej osobnej starostlivosti, u maloletého pretrváva odpor zostať u matky v čase súdom upraveného styku, verbalizovanie negatívnych citov voči matke, dokonca symptomatológia správania maloletého vykazuje narušenie jeho psychického, emocionálneho a sociálneho vývinu. Opakovane je v psychologických správach zdôrazňovaná nutnosť pokračovať v psychologických intervenciách, dokonca je odporúčaná aj psychologická pomoc maloletému formou individuálnej starostlivosti. Bez obnovenia vzťahovej väzby maloletého s matkou, bez pozitívnych výsledkov v poradenskom procese (samozrejme za predpokladu

účasti rodičov a maloletého) zameranom najmä na poskytnutie pomoci maloletému zvládnuť záťaž spojenú s rozvodom rodičov, bez konštruktívnej komunikácie medzi rodičmi, nie je vhodné aktuálne zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, keďže by to mohlo viesť k narušeniu jeho zdravého vývinu, k frustrácii maloletého z neželanej zmeny výchovného prostredia a k neprimeranej psychickej záťaži. Striedavá osobná starostlivosť podľa psychologických vyšetrení by aktuálne nenaplnila celkom svoj účel, pretože aktuálnu rodinnú situáciu maloletý vníma ťaživo, čo sa negatívne prejavuje aj na ich psychickom prežívaní, keď v jeho správaní pretrváva skleslá nálada a vytváranie negatívneho obrazu sveta. Aj kolízny opatrovník navrhol zveriť maloletého do výlučnej osobnej starostlivosti otca.

19. Nie je preto opodstatnená odvolacia námietka matky, že v zmysle znaleckého posudku by bolo najvhodnejším riešením bez ďalšieho zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Z obsahu znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je patričné len v prípade úspechu poradenského procesu, inak je príhodné usilovať sa o striedavú osobnú starostlivosť, keď výsledky poradenského procesu jednoznačne potvrdzujú fakt, že doposiaľ nedošlo u maloletého k nadviazaniu predchádzajúcej citovej spojitosti s matkou, nakoľko vzájomná väzba maloletého k matke je naďalej aktuálne narušená. Ani odvolacia námietka matky, že bolo potrebné zistiť názor maloletého výsluchom pred súdom prvej inštancie, nie je náležitá. Názor maloletého bol zisťovaný psychologickým vyšetrením v rámci znaleckého dokazovania, opakovanými rozhovormi s psychológmi kolízneho opatrovníka a Centra pre deti a rodiny Piešťany, so zástupkyňou kolízneho opatrovníka, pričom z nich vyplynulo, že prianím maloletého je zostať žiť u otca spolu s jasnými odporúčaniami o nutnosti naďalej pokračovať v psychologických intervenciách a motivácii rodičov k spolupráci. Zisťovať názor maloletého dieťa je totiž možné viacerými spôsobmi, a to buď priamo výsluchom maloletého dieťaťa ako účastníka konania alebo nepriamo prostredníctvom zástupcu maloletého dieťaťa, orgánu sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately, či iného špecializovaného subjektu s odbornými znalosťami. Podľa názoru odvolacieho súdu nepriame zisťovanie názoru maloletého bolo v preskúmanom prípade dostačujúce a zvolený neformálny postup pri sprostredkovaní názoru maloletého špecializovanými subjektmi zodpovedal napätej situácii nepriateľských prostredí u otca a u matky. Vykonanie výsluchu maloletého priamo v konaní pred súdom prvej inštancie by viedlo k ďalšiemu neúmernému zaťažovaniu maloletého konfliktami a názorovými rozdielmi medzi rodičmi spojeného so vznikom stresu u maloletého.

20. Zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti súd prvej inštancie správne označil za nevyhovujúce v tejto situácii. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne poukázal na nesplnenie podmienok pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Podľa názoru odvolacieho súdu, vychádzajúc z výsledkov dokazovania pred súdom prvej inštancie, aktuálne maloletý nie je schopný vyrovnáť sa so striedavou osobnou starostlivosťou (podľa návrhu matky), naopak zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti by viedlo u maloletého k pocitu destabilizácie rodinného prostredia. Potreba zmeniť existujúci model starostlivosti o maloletého v zmysle návrhu matky nebola preukázaná. Naopak zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca za tejto situácie v rodine akcentuje nevyhnutnosť nastolenia pocitu bezpečia, pochopenia a vyrovnanosti do života maloletého, keďže striedavá osobná starostlivosť by nezabezpečila maloletému stabilitu a zdravý psychomotorický vývoj. Odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o vhodnosti súdom prvej inštancie zvoleného výchovného prostredia pre maloletého u otca, keď súd pri svojich úvahách sledoval najmä záujem maloletého a predovšetkým stálosť výchovného prostredia. Zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca súd prvej inštancie nepochybil a odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie preskúmaného rozsudku o tejto otázke. Žiada sa zdôrazniť, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca nezaložil iba a len na záveroch znaleckého dokazovania, keď závery znaleckého dokazovania sú akceptovateľné aj v kontexte ďalších vykonaných dôkazov, najmä výsluchov účastníkov a správ z poradenského procesu a kolízneho opatrovníka. Súd prvej inštancie náležite zbral do úvahy aj pranie samotného maloletého žiť u otca.

21. Odvolací súd sa priklonil k rešpektovaniu prvoradého záujmu maloletého a s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca za správne. Naďalej však majú rodičia zachované právo vzájomnej dohody v otázke osobnej starostlivosti o maloletého.

22. Súd prvej inštancie dôvodne na čas po rozvode upravil aj zastupovanie maloletého a spravovanie majetku maloletého v bežných veciach, k čomu určil obidvoch rodičov. Zásadne totiž platí, že obaja rodičia majú rovnaké práva a povinnosti vrátane zastupovania a správy majetku maloletého dieťaťa, okrem prípadov, keď jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, prípadne mu bol výkon rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený. O takýto prípad však v prejednávanej veci nešlo a nebol zistený žiaden dôvod odkloniť sa od takejto úpravy.

23. Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

24. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

25. Po posúdení súdom prvej inštancie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov matky a otca s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého, odvolací súd dospel k záveru, že výživné určené matke súdom prvej inštancie zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom matky, ako i odôvodneným potrebám maloletého. Pri rozhodovaní o výške výživného pre maloletého súd prvej inštancie vychádzal z dokladov predložených rodičmi o výške ich priemerného čistého mesačného príjmu, pričom priemerný čistý mesačný príjem predstavoval u otca sumu 1.202 eur a u matky predstavoval sumu 664 eur. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie mal maloletý 10 rokov a navštevoval štvrtý ročník na základnej škole. Rodičia okrem maloletého A. majú ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému T. K., narodenému XX.XX.XXXX. Čo sa týka primeranosti výšky výživného odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvej inštancie, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov, potrebám maloletého dieťaťa ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom matky zodpovedá určenie výživného pre maloletého v sume 60 eur mesačne. Odôvodnenosť tejto výšky výživného súd prvej inštancie podrobne vysvetlil v preskúmanom rozsudku, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd plne stotožňuje bez potreby ich opakovať. Rovnako náležitým bolo i zistenie pravidelných mesačných výdavkov maloletého, ktoré správne ustálil súd prvej inštancie vychádzajúc najmä z výpovede rodičov a z predložených listinných dôkazov, pričom i odvolací súd považuje (súdom prvej inštancie zistené a podrobne v preskúmanom rozsudku rozpísané) výdavky maloletého za primerané jeho veku a potrebám a v tomto smere opäť odkazuje na obsah preskúmaného rozsudku.

26. Odvolací súd na základe preskúmania rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení výživného nezistil okolnosti, ktoré by viedli k záveru o nesprávnom rozhodnutí o určení sumy výživného vo výške 60 eur mesačne pre maloletého. Vykonaným dokazovaním, ako vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, bolo rozhodne preukázané, že na strane matky ako povinnej osoby vo vzťahu k maloletému, sú dané dostatočné majetkové pomery pre to, aby boli potreby maloletého pokryté výživným z jej strany i zo strany otca, berúc do úvahy i vyššiu mieru osobnej starostlivosti otca v budúcnosti o maloletého a s prihliadnutím na ďalšiu vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletému T. K., narodenému XX.XX.XXXX.

27. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletého dieťaťa, ktoré je v plnej miere odkázané výživou na svojich rodičov, keďže nie je schopné samo sa živiť. Odvolací súd zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti, tiež prihliadol na okolnosť, že životná úroveň detí je odrazom životnej úrovne ich rodičov a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rešpektujúc zákonné kritéria rozhodujúce pre stanovenie rozsahu tejto vyživovacej povinnosti, určil vyživovaciu povinnosť matky na maloletého správne. Súdom prvej inštancie určené výživné na maloletého je vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, aktuálne životné náklady a tendenciu zvyšovania jeho životných nákladov v budúcnosti primerané.

28. Podľa § 25 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode (odsek 1). Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť (odsek 2).

29. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti súd prihliada predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ktorým je jeho zdravý psychický a fyzický vývoj a nie na subjektívne predstavy rodičov o realizácii svojho výchovného pôsobenia. Odvolací súd pri rozhodovaní o úprave styku zhodne so závermi svojej skoršej rozhodovacej praxe v obdobných veciach považuje za potrebné zdôrazniť, že rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu súd upravuje ako komplex oprávnení a povinností oboch rodičov s cieľom zabezpečenia riadneho a bezproblémového vývoja dieťaťa napriek okolnosti rozpadu vzťahu rodičov dieťaťa a to tak, aby každý z rodičov mal v rámci stanovenej úpravy priestor nielen na utužovanie a prehĺbovanie svojho vzťahu k dieťaťu, ale i na uplatňovanie svojho výchovného vplyvu (pôsobenia) na dieťa a tiež na čo najširšie rozhodovanie o otázkach z tohto pohľadu významných. To platí bez ohľadu na to, či v konkrétnej veci má dôjsť k úprave rodičovských práv a povinností rodičov dieťaťa v súvislosti s rozvodom ich manželstva (práve o prípad rodičov, ktorí manželmi sú a rozvádzajú sa ide v prejednávanej veci), alebo k úprave práv a povinností takých rodičov dieťaťa, ktorí manželmi nikdy neboli alebo boli či ešte sú, ale spolu nežijú. Vo všetkých vyššie zmienených prípadoch sa tak deje predovšetkým z dôvodu nedostatku spolužitia rodičov dieťaťa (bez ohľadu na to, či tento bol vždy existujúcim stavom, alebo naopak nastal až ako dôsledok krízy v partnerskom vzťahu), ktorý vylučuje ich spoločnú starostlivosť a teda i spoločný výkon tohto konkrétneho rodičovského práva a súčasne i povinnosti. V prípade trvania stavu zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jednému z rodičov je žiadúce vytvoriť aj druhému rodičovi (popri určení mu vyživovacej povinnosti na dieťa) podmienky na to, aby sa aj on mohol podieľať na výchove dieťaťa a tiež na rozhodovaní o niektorých ďalších otázkach spôsobilých ovplyvniť jeho vývin. Len takto sa totiž môže vytvoriť, resp. v tom lepšom prípade pri existencii náležite kultivovaného vzťahu každého z oboch rodičov na jednej a dieťaťa na druhej strane, i prehĺbiť pocit spolupatričnosti takýchto osôb. Takto to potom musí / má byť bez zreteľa na kvalitu vzájomného vzťahu oboch rodičov dieťaťa, či prípadné nadviazanie nimi nových partnerských vzťahov, alebo dokonca i formalizovanie takýchto nových vzťahov, či niektorého z nich - uzavretím manželstva, či ďalšieho manželstva a tiež bez zreteľa na prípadné osobné antipatie medzi rodičmi a ich inými príbuznými. Prvoradým je tu totiž záujem dieťaťa a tomu musia ustúpiť i všetky prípadné animozity, a to i v podobe schopnosti rodičov i ďalších osôb na veci prípadne zainteresovaných sa nad svoje spory, či nimi subjektívne vnímané utrpené krivdy povzniesť. Ak potom možnosti rodiča dieťaťa nemajúceho dieťa v osobnej starostlivosti sú limitované práve časovými úsekmi vyhradenými styku dieťaťa s takýmto rodičom a majú spravidla charakter len doplnkového pôsobenia na dieťa vo vzťahu k výchove realizovanej tým rodičom, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, žiaducou je taká úprava, ktorá na jednej strane bude rešpektovať i konkrétne okolnosti prípadu a potreby dieťaťa, na druhej strane však bude schopná eliminovať, či aspoň minimalizovať všetky potenciálne rušivé vplyvy.

30. Pri riadení sa úvahami podanými vyššie potom odvolací súd má za to, že je potrebné potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý odvolaním matky aj vo výroku o úprave styku matky s maloletým. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v preskúmanom rozsudku, že v konaní boli preukázané dôvody pre úpravu styku práve v rozsahu určenom súdom prvej inštancie v preskúmanom rozsudku. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rodičia majú diametrálne odlišné predstavy o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému a diametrálne odlišne popisujú vzťahy v rodine a ich vzájomnú komunikáciu a akákoľvek dohoda o úprave styku medzi nimi nie je možná, keďže matka zotráva na požiadavke zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Preto správne súd prvej inštancie prihliadol na závery znaleckého dokazovania a výsluch účastníkov konania o nutnosti úzkeho kontaktu matky s maloletým do budúcnosti. Matka má k maloletému citovo bohatý a stabilný vzťah, naopak maloletý matku odmieta pre jeho minulé negatívne zážitky z matky, keď doposiaľ u maloletého nedošlo k racionálnemu nadhľadu vo vzťahu k matke. Konflikt medzi rodičmi prežíva maloletý veľmi ťažko s negatívnymi prejavmi na jeho psychickom prežívaní. Súdom prvej inštancie upravený rozsah styku umožní matke utužovať vzťah s maloletým, korigovať vnímanie a prežívanie maloletého vo vzťahu k nej a prehĺbovať nepochybne existujúce citové väzby medzi nimi. Bez pochybností aj matka má právo plnohodnotne tráviť s maloletým čas počas pracovného týždňa, aj počas víkendov. Odvolací súd sa s stotožňuje s úpravou

styku upravenou preskúmaným rozsudkom súdom prvej inštancie, ktorá úprava styku vychádza z doterajších pomerov na strane účastníkov konania, rešpektuje režim maloletého, jeho vek a návyky a je z hľadiska záujmu maloletého a úspešnej realizácie styku s maloletým vyhovujúca.

31. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že súdom prvej inštancie upravený styk s maloletým sleduje legitímny cieľ, ktorým je udržiavanie vzťahov maloletého s matkou, keďže sa jedná o pomerne rozsiahlu úpravu styku umožňujúcu matke tráviť čas s maloletým každý párny týždeň od piatka do nedele i s prespaním a nepárny týždeň v stredu. Súdom prvej inštancie ním určeným rozsahom úpravy styku s maloletým dosiahol čo najoptimálnejšie a najzmierlivejšie usporiadanie výkonu rodičovských práv vymedzením rozsahu, intenzity stretnutí matky s maloletým a zvolený model stretávania sa matky s maloletým jej nepochybne umožňuje naďalej prehĺbovať vzájomný vzťah matky a dieťaťa.

32. Takto upravený styk je potrebné považovať za dočasný a je možné ho zmeniť, ak sa zmenia pomery, či už dohodou rodičov, ktorá má prednosť pred rozhodnutím súdu alebo ktorýkoľvek z rodičov môže požiadať o zmenu úpravy styku príslušný súd. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rodičia by mali pri výchove maloletého dieťaťa kooperovať, v záujme maloletého zlepšiť komunikáciu a vzájomné vzťahy. Preto je potom dôležité, aby rodičia eliminovali napätie a konflikty pri vzájomných stretnutiach a docielili uskutočnenie styku v pokojnej atmosfére. Podľa názoru odvolacieho súdu je nepochybne v záujme maloletého, aby sa matka tiež podieľala na jeho výchove a na starostlivosti o neho, keďže maloleté dieťa potrebuje k zdravému a harmonickému vývoju starostlivosť a lásku oboch rodičov.

33. I keď je možné akokoľvek chápať postoj rodiča, ktorý nebol v konaní úspešný, nezostáva než konštatovať, že v týchto prípadoch je predovšetkým vecou rodičov, aby po vzájomnej dohode umožnili maloletému dieťaťu čo najširší kontakt s oboma rodičmi, pretože žiadny súd nemôže svojím všeobecným výrokom zabezpečiť bezproblémové fungovanie vzájomných rodinných vzťahov. Vývoju maloletého dieťaťa predovšetkým nijako neprosieva dlhý spor rodičov, navyše sprevádzaný nevyhnutnosťou znaleckého dokazovania a opakovaných pohovorov maloletého dieťaťa s psychológom, do ktorého je maloleté dieťa nesporne zatiahnuté a ktorý fakticky ani nemôže byť uspokojivo vyriešený orgánmi štátu.

34. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľky odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o osobnej starostlivosti, o výživnom, o styku a v závislom výroku o zastupovaní a správe majetku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu ich vecnej správnosti potvrdil.

36. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

37. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).